

DANES ZA JUTRI

STE SE KDAJ VPRAŠALI, KAJ PA JE VSEŽIVLJENJSKO UČENJE?

Petra Kersnič

Cilj vseživljenjskega učenja je usposobiti ljudi, da bodo soustvarjali prihodnost ob vsakem svojem koraku ne glede na leta starosti in leta delovnih izkušenj. Običajno ob obisku izobraževalnega programa razmišljamo, kaj bomo slišali, kaj bomo z izobraževanjem pridobili, le redkokdo pa iz tega ustvarja gradivo ali material za izgradnjo prihodnosti zase, za svoje otroke, za svoje sodelavce.

V gradivih Evropske unije je mogoče prebrati, da se je namenila v naslednjih desetih letih razviti v dinamično, tekmovalno, na znanju temelječo ekonomijo, ki bo zagotavljala vzdržno in trajno rast, z več in boljšimi zaposlitvami in večjo socialno povezanostjo. Za doseganje tega cilja so kot temeljno aktivnost zapisali vseživljenjsko in vseobsegajoče učenje za vse in odpravljanje ovir, ki bi to preprečevale.

Ustvarjanje informacijske družbe, mednarodna konkurenčnost in ustvarjanje usposobljene in sodobne delovne sile so danes najpogostejše aktualne potrebe izobraževanja odraslih. Delo je dandanes, če ne že največja, pa zelo velika vrednota, ki sta ji podrejena naše življenje in smisel bivanja.

Kakovostno izobraževanje postaja vse pomembnejši razvojni dejavnik in potreba dela. Bilo bi v nasprotju z našo profesionalno etiko, če bi dovolili, da gredo razvojne usmeritve le v zadovoljevanje političnih in ekonomskih interesov. Javno si priznajmo, da si na tej stopnji informacijske družbe in ob vse bolj tekmovalnih odnosih, tudi znotraj poklicnih skupin v zdravstvu, želimo bolj humane odnose, ki bodo temeljili na prijateljskem sodelovanju vseh v timu. Pogosto govorimo o izgubljenem ugledu stroke in medsebojnem spoštovanju. Prav tukaj bi morali pomisliti, kaj bomo z vseživljenjskim izobraževanjem prispevali k svoji poklicni karieri in poklicnemu življenju. Razmišljati moramo o prihodnosti, o prihodnosti generacij, ki so za nami. Soočamo se z ugotovitvijo, da stare vrednote izginjajo, novih pa ni. Verjeti moramo v skupne sile kot seštevek posameznikovih sil.

Vseživljenjsko izobraževanje oziroma učenje pa kljub temu ne more preprečevati napačnih odločitev, tako na strokovnem področju kot tudi ne v zdravstveni ekonomski, socialni in drugih politikah. Hkrati se je potrebno tudi zavedati da se danes pogosto funkcijo izobraževanja uporablja tudi kot metodo odpravljanja napak iz preteklosti, saj nova spoznanja najrazličnejših strok spreminjajo doktrine in tudi tehnologijo. Šolski oziroma izobraževalni sistem v Sloveniji ima na področju zdravstvene nege dolgoletno tradicijo na eni strani in na drugi strani ustvarjajo novejšo zgodovino že štiri ustanovljene visoke strokovne šole in ena v ustanavljanju.

Izobraževalci in načrtovalci izobraževanja se morajo zavedati, da je potrebno razviti kulturo izobraževanja, ki bo temeljila na sodelovanju, povezovanju in sledila končnemu cilju – najboljšo znanje in veščine za pacienta. Zbornica – Zveza ima v svojih nalogah zapisano, da organizira, usklajuje in usmerja strokovna in druga izobraževanja, usposabljanja in izpopolnjevanja za izvajalce zdravstvene in babiške nege, kar udejanja na eni strani skozi 11 regijskih društev in 30 strokovnih sekcij. Letno se programov Zbornice – Zveze, ki sledijo glasu in pobudam prakse in usmeritvam stroke, pridruži vsaj enkrat vsak drugi član – to je 7.000 oseb. Prav strokovne sekcije na ožjih strokovnih področjih, za katera so organizirane kot tudi regijska društva, skrbi jo za nova znanja, širjenje izkušenj, mednarodne primerjave in aplikacijo interdisciplinarnih tem v programe srečanj. Na trgu pa se pojavljajo tudi izobraževalne inštitucije, ki tržijo svoje programe, tako da so izbira, možnosti in ponudbe raznolike, tako po vsebini kot tudi po ceni.

Znanje o človeku, njegovih potrebah in novih načinih zdravljenja se širi iz dneva v dan ob tem pa se širi tudi poplava informacij skozi najrazličnejše medije, ki nimajo sita, ki bi oddvojilo dvome. Na drugi strani pa za visoko strokovno usposobljenost niso dovolj zgolj gole izkušnje iz vsakodnevne prakse, potrebno je multidisciplinarno znanje, ki se dnevno

dopolnjuje in tudi spreminja in raziskuje. Nepogrešljivo gradivo so članki oziroma prispevki strokovnjakov zdravstvene in babiške nege ter drugih, ki se s strokama povezujejo na področju dela. Zato Zbornica – Zveza že štirideset let izdaja edini strokovni časopis v slovenskem prostoru – Obzornik zdravstvene nege, katerega namen je s kakovostnimi članki iz najrazličnejših področij bogatiti domačo zakladnico znanja.

Sposobnost negovanja, skrbi, spoštovanja, razumevanja in mnogih vrlin, ki jih teoretiki vključujejo v poklicne podobe, se kali skozi vseživljenjsko učenje. Moč poklicne podobe medicinskih sester je v

znanju, sposobnostih in kompetencah na eni strani in na drugi strani v partnerskem odnosu do ljudi. Znotraj poklicne podobe sta komunikacija in spoštovanje človekovih pravic temelja za zagotavljanje človekovih potreb v času zdravja in v času bolezni.

Človekovo vseživljenjsko učenje pa se začne s prvim pogledom in prvim prijemom ob prihodu na ta svet in se sklene ob zadnjem pogledu in stisku roke, ko ga človek zapušča. Naša poklicna skupina – moja poklicna skupina izvajalcev zdravstvene in babiške nege – je tista, ki je praviloma vedno zraven in uči druge ter se tudi sama uči – in to je učenje.